

Ah Şu Sıcaklar!

Dünya'nın sıcak bölgelerinde yaşayan hayvanlar, sıcaktan bunalınca biz insanların yaptığı gibi bir klimayı ya da vantilatörü açamıyorlar. Ancak bu hayvanlar aşırı sıcaklarla çok farklı biçimlerde baş edebiliyorlar. Örneğin, kulaklarını sallıyorlar ya da ağızlarını kocaman açıyorlar.

Ben Afrika'da yaşayan bir filim. Biz filler, rüzgâr yapma konusunda oldukça yetenekliyiz. Aşırı sıcaklarda kocaman kulaklarımızı (ikisi birlikte yaklaşık 8 m²'lik bir alanı kaplar) bir o yana bir bu yana sallarız. Böylece, kulaklarımızdaki kan bedenimize geri dönmenden önce soğur ve bizi serinletir. Bizler ayrıca susuzluğumuzu gidermek amacıyla günde neredeyse 90 litre su içeriz.

Ben Güney Afrika

çöllerinde yaşayan bir sincap türüyüm. Bizler belki de doğal güneş şemsiyelerine sahip tek hayvan türüyüz. Ne kadar da

şanslıyız! Neden mi? Sıcak çölde yiyecek ararken güneşten korunmak amacıyla neredeyse 20 cm uzunluğunda olan kuyruğumuzu tam güneşe karşı kaldırıyor, böylece kuyruğumuzla kendimize gölge yapıyoruz. Parlak bir fikir, değil mi?

Biz orangutanlar, tıpkı insanlar gibi terliyoruz, yani ter damlacıklarının buharlaşmasıyla serinleyebiliyoruz. Susuzluğumuzu gidermek amacıyla, tırmandığımız tropikal ağaçların tepesinden inip su kenarlarına gidiyoruz. Yavrularımız susuzluklarını anne sütüyle de gideriyorlar. Onları neredeyse 4 yıl kadar emziriyoruz.

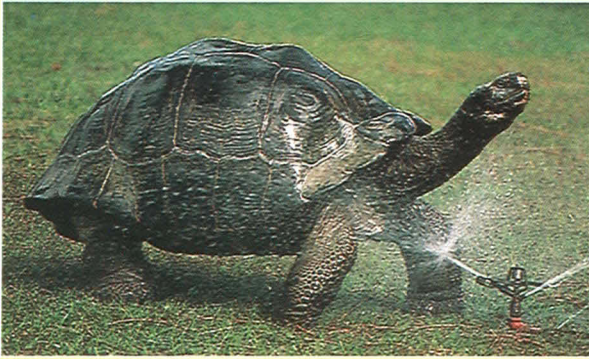
Belki şaşıracaksınız, ama biz leyleklerin yavruları ancak iki aylık olduklarında uçmayı öğreniyorlar. Durum böyle olunca, yavruların susuzluğunu gidermek biz anne ve babalara düşüyor. Yavrularımızın açlığını gidermek için nasıl daha önce yakaladığımız kurbağa ve solucanları gagamızla yediriyorsak, suyu da onlara aynı şekilde veriyoruz. Bunu yaparken, daha önce içtiğimiz suyu kusuyoruz.

Ben bir California tavşanıyım ve California Çölü'ndeki yaşama tam anlamıyla uyum sağlayabildim. Kuzeyde yaşayan türdeşlerime oranla kulaklarım ve bacaklarım daha uzun, ayrıca gövdem daha küçük. Gövdemiz daha küçük bir yüzey alanına sahip olduğundan daha az sıcaklık açığa çıkar ve böylece sığağa karşı daha dayanıklı oluruz.

Ürkütücü görünüyoruz değil mi? Aslında amacımız ürkütmek değil yalnızca serinlemek. Biz timsahlar, gündüzleri daha çok karada zaman geçiriyoruz. Aşırı sıcağın korunmak için de ağızlarımızı işte böyle kocaman açıyoruz. Böylece ağızımızdaki mukoza zarında bulunan su buharlaşıp serinlememizi sağlıyor.

Biz dev kaplumbağaların zırhı (bağa) sanki çok sıcak tutarmış gibi gözüküyor. Oysa tersine, bizleri sığağa karşı koruyor. Kemiksel deri sayfalarından meydana gelen kalın ve sert bağa su kaybetmemizi ve kurumamızı önüyor. Ama bu soğuk bir duş almamıza engel olamaz tabii ki!

Ayşegül Yılmaz Günenç

Ben bir kum kertenkelesiyim ve Güneybatı Afrika'nın çöllerinde yaşarım. Çöldeki kızgın kumlardan çok etkilenmemek için resimde gördüğünüz gibi, olduğum yerde kalmam gerektiğinde aynı anda sağ ön ile sol arka bacağımı, sonra da aynı anda diğer ikisini kaldırırım.

